

Benvolgut senyor Barton,

Ens permetem de respondre-li la seva carta en vermell sobre el seu mateix text :

Una idea per a fomentar els espais sense fum: obligar als bars intoxicats a afegir a aquell cartell famós la ubicació del bar sense fum més proper. Molts anem a bars amb fum simplement perquè no sabem on trobar un bar sense fum. A més, els bars no s'atreveixen a prohibir el fum per por de perdre clientela. Però pels bars els esdevindria molt més rendible prohibir el fum si tenien la garantia de publicitat gratuïta a cada bar brut del barri. Tan bon punt alguns bars comencessin a prohibir el fum, els caps dels bars bruts veurien com alguns clients potencials es limitessin a mirar el cartell i anar al bar del costat. Aquesta pèrdua de clientela els faria tornar a pensar si no els seria més rendible prohibir el fum també.

Excel.lent argumentació, que compartim plenament.

Però impossible d'obligar. No ho és legalment, i tampoc ho seria a la pràctica (un comerç fent publicitat d'un altre...?)

Una solució més senzilla seria prohibir el fum completament, com a la majoria de països d'Europa occidental avui dia. Però ja sabem que *Spain is different*, així que si ni el govern català ni l'espanyol ni l'uropeu no s'atreveix a prohibir el fum, potser això seria una bona solució intermediària. Què en penseu?

Defensem de fa temps la prohibició total de fumar a qualsevol espai públic. La llei espanyola vigent, de les més avançades fa 3 anys a Europa, s'equivocà de ple en les seves distincions al món de la restauració i dels espais lúdics . I encara (!), a Catalunya, déu n'hi do com s'aplica, en general, vistos Madrid i el País Valencià, per exemple, que contravenen fins el que diu la tímida llei .

Més greu encara és la situació dels treballadors del sector, que llei de prevenció de riscos laborals en mà, podrien acabar amb la discriminació evident que pateixen, en relació amb la resta de persones, però això ja són figures d'un altre paner, i més en temps de crisi com els actuals.

La decisió recent de la UE d'acabar amb aquesta situació abans del 2012 ens fa pensar que no hi arribarem gaire abans, i encara, si de cas, haurà de ser per via del CONSEJO INTERTERRITORIAL DE SANIDAD d'Espanya. El nostre Govern català ho té clar. Una novetat important és l'aprovació, ahir mateix, de la LLEI DE

SALUT PÚBLICA DE CATALUNYA, en la qual el nostre grup parlamentari ha treballat de valent, que ens fa ser optimistes respecte a una solució d'aquest greu problema de salut i convivència més ràpida del que ens pensem. Si seguim les notícies que la segueixen aquest dies, probablement ho compartireu. Avui mateix, la ministra espanyola Jiménez se'n feia ressò i deia que compatia amb l'aquiescència de quasi tots els grups del Congrés.

Hi ha també una *amença-xantatge* que ja ha començat a aparèixer, i que pot espantar alguns responsables polítics: consisteix a fer veure el *problema de sorolls nocturns* que suposaran pels veïns de moltes zones del nostre "oci mediterrani" el fet d'haver d'estar fumant (i xerrant i rient a cor què vols) a les tantes de la matinada. Les solucions a aquest possible problema estan en el cantó de la gestió de la via pública, manifestament millorable per tothom. El xantatge és inadmissible.

Resumint: La vostra proposta és esplèndida, però no és factible d'implantar per les famoses lleis i llibertats del mercat i d'expressió, de manera que els recursos a esmerçar-hi –culturals, educatius, de pressió sindical- foren molt ineficients, i trigarien més temps que el termini ja definit per la UE a tot el seu àmbit..

Mentrestant, us animo a fer el següent quan cerqueu un bar o restaurant. Entreu al bar, i feu la pregunta següent, en ser possible al responsable del bar: "Sisplau, coneixes un bar/restaurant sense fum per aquí". Si diu que no, li dius "moltes gràcies, adéu-siau", i te'n vas. Si diu que sí, o bé te n'hi vas (m'he atrevit a combinar tres pronoms — és correcte? **SÍ !!**), o bé, per cortesia, t'hi quedes, però li expliques que la propera vegada aniràs al bar sense fum.

Plenament d'acord, i alguns de nosaltres ho practiquem. El gran problema el tenen als pobles i ciutats petites del nostre entorn, on el *monocultiu* del sector és total i la gent s'hi d'acomodar per força.

Tanmateix, l'èxit de públic que tenen els pocs establiments del país que –podent optar a triar, per tenir menys de 100 m²- han decidit ser "espais sense fum", sí que ens compromet a tots plegats a fer accions individuals i col·lectives de publicitat i de suport popular més decidides en favor d'ells.

Salutacions cordials.

Andreu Banús Guerrero

Coordinador de l'Àmbit de Salut d'ICV

Barcelona, 15 d'octubre de 2009.